26/02/2023

Ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος στην Ανθήλη – Τι είπε για την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών μετέβη την Κυριακή της Τυρινής, 26 Φεβρουαρίου 2023, στην όμορφη Ανθήλη όπου ιερούργησε στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου του Νέου του εν Βουναίνοις.

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου, ενώ των χορών των Ιεροψαλτών προΐστατο ο εξ Ανθήλης καταγόμενος Πρωτοψάλτης του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Λαμίας κ. Νικόλαος Αλεξόπουλος.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών μεταξύ άλλων χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Θρηνεί ο Αδάμ και η Εύα μπροστά στη θέα του χαμένου παραδείσου, μπροστά στη θέα της χαμένης αγάπης, μπροστά στη θέα της διακοπής σχέσεως με τον Θεό.
Βλέπουμε όμως ότι αυτός ο οδυρμός, αυτή η οδύνη να μην οδηγεί σε επιστροφή μέσα στον παράδεισο άμεσα. Βλέπουμε ότι αυτά τα δάκρυα δεν οδηγούν στην επιστροφή, στην είσοδο και πάλι μέσα στην τρυφή του παραδείσου. Για ποιο λόγο άραγε; Ήταν τόσο σκληρός ο Θεός Πατέρας, ο όποιος βλέπει τον Αδάμ να οδύρεται, την Εύα να οδυνάται και δεν έχει την αρχοντιά να τους πει, «εισέλθετε πάλι μέσα στο παράδεισο»; Οι Πατέρες της Εκκλησίας μας ερμηνεύουν αυτό το γεγονός τόσο ξεκάθαρα, τόσο απέριττα και με τόση σαφήνεια, το οποίο έρχεται να βοηθήσει και εμάς τους ίδιους να καταλάβουμε και να διακρίνουμε πού βρίσκεται η πραγματική μετάνοια και ποια είναι η διαφορά της μετάνοιας από την ενοχή.
Η ενοχή και η αίσθηση της απώλειας δεν οδηγεί πάντοτε σε μετάνοια. Ο Αδάμ και η Εύα θρηνούν γιατί έχασαν τους καρπούς του παραδείσου. Θρηνούν και οδυνώνται και πονούν, διότι έχασαν την απόλαυση και όχι γιατί έχασαν τη σχέση. Θρηνούν και οδύρονται, διότι έχασαν τα αγαθά και όχι τον «Αγαθόν», τον Θεό Πατέρα και γι’ αυτό δεν εισέρχονται πάλι στον παράδεισο, γιατί τα δάκρυα τους δεν είναι δάκρυα πόθου και αγάπης, δεν είναι δάκρυα λαχτάρας για να αποκατασταθεί η χαμένη σχέση, αλλά είναι δάκρυα μνήμης των απολεσθέντων αγαθών και των απολεσθέντων πραγμάτων. Αυτό όμως το οποίο μας ζητά ο Θεός, δεν είναι να δημιουργήσουμε σχέσεις δουλείας και εξαρτήσεως με υλικά αγαθά και απολαύσεις, αλλά να μπορέσουμε ακόμα και μέσα από τα αγαθά, ακόμα και μέσα από τα κτιστά μέσα, ακόμα και μέσα από τις απολαύσεις να λατρεύσουμε τον Κτίστη και όχι τα κτίσματα, να δημιουργήσουμε σχέσεις αγάπης με τον Θεό της αγάπης. Γι’ αυτό ήλθε ο νέος Αδάμ, ήλθε η νέα Εύα, η Παναγία μας, ο νέος Αδάμ, ο Σαρκωθείς Κύριος μας Ιησούς Χριστός για να μας βάλει και πάλι μέσα στον παράδεισο, γιατί ο νέος Αδάμ και η νέα Εύα δεν ήρθαν ποθώντας υλικά αγαθά και απολαύσεις, αλλά ήρθαν μέσα στον κόσμο ποθώντας το δικό μας πρόσωπο, την δική μας σωτηρία, ποθώντας τη δική μας αγάπη, ποθώντας τη σχέση και την κοινωνία, ποθώντας και λαχταρώντας να γίνουν ένα με εμάς και να μας ανεβάσουν από τη γη στον ουρανό, να μας ξαναβάλουν πάλι μέσα στον παράδεισο, γιατί αυτό το οποίο επιστρέφει τον άνθρωπο στον παράδεισο είναι ο πόθος της αγάπης για τον Θεό του παραδείσου. Είναι ο πόθος της αγάπης ο πόθος της κοινωνίας με τα τρία πρόσωπα της Αγίας Τριάδος, τον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα και όχι η επιθυμία μιας μεταφυσικής διαιώνισης της όποιας επίγειας απόλαυσης».

Συνεχίζοντας το κήρυγμα του ο Σεβασμιώτατος τόνισε:

«Η Εκκλησία μας τονίζει κατά την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, ότι ο

Παράδεισος είναι ο ίδιος ο Χριστός, ο Παράδεισος είναι η συνάντηση με Αυτόν που μας αγάπησε πριν Τον αγαπήσουμε. Παράδεισος είναι η σχέση και η επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων, παράδεισος είναι η μεταξύ μας αγάπη. Παράδεισος τελικά είναι να είσαι με αυτόν που αγαπάς και με αυτόν που σε αγαπάει, παράδεισος είναι να ζεις τις ανθρώπινες σχέσεις μέσα στην καλοσύνη και στην αγάπη, μέσα στη φιλία και στην αλληλεγγύη, μέσα στη συνεργασία, στην ενότητα, στον αλληλοσεβασμό και στην αλληλοπεριχώρηση γι’ αυτό και τα κλειδιά του παραδείσου μας παρουσιάζει σήμερα η Αγία μας Εκκλησία μέσα από τον Ευαγγελιστή Ματθαίο και μέσα από τη νέα περίοδο, που αρχίζει το απόγευμα με τον Κατανυκτικό Εσπερινό της Συγχωρήσεως είναι τρία: συγχώρηση, ελεημοσύνη και νηστεία.
Παράδεισος είναι να συγχωρείς και να σε συγχωρούν, παράδεισος είναι να χωράς στον ίδιο τόπο, στον ίδιο χρόνο και στον ίδιο τρόπο με τον διπλανό σου, παράδεισος δηλαδή είναι να βρίσκεσαι μέσα στην ίδια αγκαλιά, να μην αισθάνεσαι ούτε ασφυξία, ούτε μοναξιά αλλά να γεμίζεις από την παρουσία του άλλου και να γεμίζεις κι εσύ τον άλλον με τη δική σου παρουσία. Αυτό σημαίνει συγχώρεση. Παράδεισος είναι να μη ζεις μόνο για τον εαυτό σου, αλλά να ελεήσεις τον διπλανό σου, να νοιάζεσαι για τον διπλανό σου, να είναι θησαυρός ο διπλανός σου, να χορταίνει ο διπλανός σου και να χορταίνεις κι εσύ, να χαίρεται ο διπλανός σου και να χαίρεσαι κι εσύ, να χαμογελάει ο διπλανός σου και να χαμογελάς κι εσύ. Να αντλείς δηλαδή ύπαρξη, νόημα και ευτυχία μέσα από την συνύπαρξη, μέσα από την κοινή ευτυχία, μέσα από το κοινό νόημα, μέσα από την κοινή χαρά. Παράδεισος είναι να μη ζεις για το τι θα φας και τι θα πιείς και το τι θα φορέσεις και το τι θα καταναλώσεις, αλλά προτεραιότητά σου είναι να χορταίνεις με την αγάπη των αδελφών σου, προτεραιότητά σου είναι να νηστεύεις από τα αναλώσιμα και να χορταίνεις με αυτά που δεν αναλώνονται και αυτά τα οποία δεν αναλώνονται είναι αυτά, τα οποία χαρίζουν αγάπη, χαρίζουν ηρεμία, χαρίζουν καλοσύνη, χαρίζουν γαλήνη χαρίζουν πραότητα΄
Όποιος άνθρωπος πραγματικά είναι ώριμος, πραγματικά καλλιεργημένος, πραγματικά «ψαγμένος», πραγματικά φιλοσοφημένος δεν υπάρχει περίπτωση να μην απαντήσει ότι προτιμά την αγάπη, προτιμά τη γαλήνη, προτιμά την ειρήνη, προτιμά την καλοσύνη, προτιμά την ηρεμία, προτιμά μια όμορφη ζωή έστω και με τα λίγα, παρά μια ζωή μοναξιάς και οδύνης και εγκατάλειψης και προβλημάτων και πειρασμών και ζήλιας και φθόνου έστω και αν είναι ποτισμένη και πλημμυρισμένη με πλούτο, με λάμψη και με υλικά αγαθά».

Κλείνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Αυτές τις προτεραιότητες μας παρουσιάζει η Αγία μας Εκκλησία και έρχεται

ουσιαστικά σήμερα, που μπαίνουμε στην Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, να μας καλέσει να αναζητήσουμε νόημα στην αγάπη, να αναζητήσουμε νόημα στο πρόσωπο, να αναζητήσουμε νόημα στις σχέσεις, να αναζητήσουμε νόημα στη μεταξύ μας κοινωνία.
Από εμάς εξαρτάται τι θα αποφασίσουμε και τι θα διαλέξουμε. Νομίζω ότι όλοι μας διαθέτουμε πλούσια εμπειρία, από πολλά παθήματα, τα οποία θα πρέπει να γίνονται μαθήματα, και μέσα από αυτά τα παθήματα της ζωής είναι μια μεγάλη ευκαιρία να κάνουμε μια νέα αρχή κάνοντας τη σωστή επιλογή και η σωστή επιλογή είναι η επιλογή της αγάπης. Να προτιμήσουμε το Πρόσωπο του Χριστού και όχι τα πράγματα του κόσμου».

Τις ευχαριστίες, τον σεβασμό, τις ευχές και την αγάπη των πιστών της Ανθήλης μετέφερε κατά την προσφώνησή του στον **Σεβασμιώτατο κ. Συμεών**, ο Προϊστάμενος της Ενορίας Πρωτ. π. Ευάγγελος Τσούμας, ο οποίος σημείωσε ότι η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και η αγάπη του Σεβασμιωτάτου, ιδιαίτερα αυτή την ημέρα, είναι πολύ επιστηρικτική και ενισχυτική για να εισέλθουν όλοι οι πιστοί της Ενορίας στο στάδιο των αρετών της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Ο Σεβασμιώτατος είχε την ευκαιρία μιας πνευματικής και ωφέλιμης επικοινωνίας με όλους ανταλλάσσοντας ευχές για **Καλή Τεσσαρακοστή**, καθόσον μάλιστα δεν θα είναι εφικτή η παρουσία του στην Ανθήλη στην προσεχή πανήγυρη της Ενορίας, την 9η Μαΐου, λόγω των εργασιών της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου εκείνη την ημέρα.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

© Δημήτρης Ανέζιαν